

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ

Οι Πρωταπριλιάτικες επιστολές στην Εύρωπη. Ἐπιστολές ἑτοιμὲς γιὰ πεθερές. Τὸ λεύκωμα τῶν Φωτογράφων. Πῶς ἐκλέγονται ἐπίτιμοι Πρόεδροι τῆς Πρωταπριλιάς. Ἄβις γιὰ ἄσους θέλοντες νὰ ὑπανδρευθοῦν Πᾶς ἡ Πρωταπριλιά ἔσως ἕνα φυλακισμένο Δούκα. Ἡ Πρωταπριλιά τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Μία πυρκαϊχὴ τῆς Μόσχας. Ἐνα πᾶθμα τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Ζητοῦνται καὶ δὲν εὑρίσκονται οἱ ἔξυνοι. Ὁ Ἰπουργὸς τῆς μιάς. ἡμέρας

Ὁ ἔθιμος τῆς Πρωταπριλιάτικῆς φυτιάς, τὸ ὅποιον ἦρθε καὶ στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Εὐρώπη κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ἐπακράτισε μόνον στὶς μεγάλας σχετικῶς πόλεις, ἐνῶ ὁ πληθυσμὸς τῆς ὑπαίθρου χώρας τὸ ἀγνοεῖ ἐντελῶς. Στὴν Εὐρώπη ὅμως χαλαρὰ κυριολεκτικῶς ὁ κόσμος τὴν ἡμέρα τῆς Πρωταπριλιάς. Τὸ γέλασμα ἐκεῖ γίνεται μὲ δάρα τὰ ὅποια στέλνονται οὐ φίλους καὶ γνωστοῦς, συνοδευόμενα ἀπὸ περιπαικτικὰς ἐπιστολὰς, εἰς βίαιος ἐκείνου πρὸς τὸν ὁποῖο στέλλεται τὸ δῶρο.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ, ἡ ὁποία δὲν συνοδεύουν πάντοτε δάρα, γράφονται μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιμέλεια καὶ καλλιτεχνία, ἀπάνω σὲ πολυτελεῖς χαρτί. Τὸ περιεχόμενό τους δὲν εἶναι ἀνάλογο πρὸς τὸ πρόσωπο πρὸς τὸ ὁποῖο στέλνεται τὸ δῶρο. Ἔτσι ὑπάρχουν ἐπιστολὲς ἐρωτικῆς, ἐπιστολὲς γιὰ πεθερές, γιὰ θυρωροὺς κτλ. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουν καὶ χαροπολεῖα ποὺ ποιοῦν ἑτοιμὰ τέτοιες ἐπιστολὰς, δὲν ἔχει παρὰ νὰ διαλέγη κανεὶς...

Νὰ μιά τέτοια ἐπιστολὴ ἡ ὁποία ἀπευθύνεται, δῆθεν, ἐκ μέρους ἀνὸς φωτογράφου :

«Κύριε,

Ἀμάρβανο τὴν τιμὴ νὰ σὰς παρακλίσω νὰ μοῦ χορηγήσετε λίγες στιγμῆς, διὰ τὰ σὰς φωτογραφίαις.

Μοῦ χρειάζεται ἡ φωτογραφία σας, γιὰ νὰ τὴν σταίλω στὸ Λεύκωμα... τοῦ Ζωολογικοῦ Μουσείου»

Νὰ καὶ μιά ἄλλη, τοῦ ἰδίου εἰδους, ἡ ὁποία εὐρίσκει καὶ τοὺς περισσότερους ἀγοραστὰς.

«Ἀγαπητὴ συμπελίτα,

Τὴν ἐποχὴ αὐτῆ, κατὰ τὴν ὁποία αἱ μᾶλλον διάφοροι προσωποικότητες συναντοῦνται καὶ συνεταιρίζονται, μερικοὶ κάτοικοι τῆς πόλεώς μας, ἐπιθυμοῦντες νὰ συσφίξουν τοὺς δεσμοὺς τῆς καλῆς συναδελφότητος, ἔδρουν σύλλογον, δεῖτε ἐπονομασθῆ. Λίσχη τῶν Ἠλιθίων.

Ἀπέμειναν μόνον ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου

Ἄ! αὐτὰ τὰ μέλη τῆς Λίσχης συνελθόντα, χθὲς τὴν δεσπέραν, διὰ βολῆς διώρισαν ὁμᾶς ἐπίτιμον Πρόεδρον παμψηφεί..

Ἐπιτείνωτέ με νὰ σὰς συγχάρῳ ἐγκαρδίως.

Θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον πράγματι νὰ γίνῃ καλυτέρα ἐκλογὴ κτλ.»

Τὰ Πρωταπριλιάτικα ψέματα στὴν Εὐρώπη, πολλὰς φορὰς εἶχαν κάπως σοβαρὰς συνέπειας.

Σχετικὸ εἶναι τὸ ἀνέκδοτο τῆς Πρωταπριλιάτικῆς ἀποδράσεως τοῦ δουκὸς τῆς Λαρραίνης καὶ τῆς ἀκολουθίας του ἀπὸ τὸ Λουξεμβούργο, ὅπου τὸν κρατοῦσε ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος.

Ὅταν ἀνηγγέλητῃ ἡ ἀπόδρασις στοὺς φρονοῦς, ἐκείνοι δὲν τὸ πίστεψαν, ἰοριζοντας ὅτι ἦταν ψέμμα Πρωταπριλιάτικο καὶ ἔτσι δὲν κινεῖσθαι ἐγκρίτως τοὺς δραπέτας, οἱ ὁποῖοι, χάρις στὴν Πρωταπριλιά, ἐσώθησαν ἐγκαίρως.

***

Ὁ Μέγας Πέτρος, μιά Πρωταπριλιά ἔπαιξε στοὺς κατοίκους τῆς Μόσχας, τὸ ἀκόλουθο παιχνίδι:

Ἐβλεπε μερικοὺς στρατιῶτες τῆς ἐμπροσθοῦνης του κ' ἐμάζωναν ἔξω, ἄχυρα καὶ τίσινα, σὲ σφοδρὰς μεγάλας, γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν. Τὰ μεσάνυχτα δὲ ἔβλεπε φωτιὰς ἀπὸ αὐτὰ. Ἀμείσιος ἀναστατώθηκε ὁ ἡ Μόσχα, γιὰ τὴν φλόγην ἐβθσαν σὲ μεγάλου ὕψους καὶ φανώτανε εἰς νὰ καίγονταν οἱ πόλεις.

Πανικόβλητοι οἱ κάτοικοι μαζὺ μὲ τὴν φρουρὰ, ἀπάξανε ἀντίλας καὶ βαρέλια μὲ νερὸ καὶ ἐτρέψαν πρὸς τὸ μέρος τῆς φωτιάς γιὰ νὰ τὴν βροῦνουν!

Ἄμα ὅμως ἐβθσαν ἐκεῖ, βεβήθησαν πρὸς μιάς ἐπιγραφῆς, μὲ μεγάλα γράμματα, ἡ ὁποία ἔγραφε :

— Ἄτοκρατορικὸ Πρωταπριλιάτικο ψέμμα! Καὶ τοῦ χρόνου!...

Ἔτσι θέλοντας καὶ μὴ, ἀναγκάστηκαν νὰ γελᾶσαν καὶ γυρίσανε στὰ σπῆτα τοὺς νὰ κοιμηθῶν.

***

Τὴν 1ην Ἀπριλίου τοῦ 1805, ἐνῶ ὁ Μέγας Ναπολεὼν βρισκόταν στὸ Φοντανεμπλώ, ἔτοιμος ν' ἀναχωρήσῃ γιὰ τὴν Ἰταλία, ἐβθσαν λαχανασμένοι καὶ ἀναστατωμένοι διὰ συμβουλοὶ τοῦ ἀπὸ τὸ Παρίσι.

Τί συμβαίνει; Τοῖς ρώτησε ἐκκληκτος ὁ Ἄτοκράτωρ. Ἐγὼ δὲν σὰς ἐκερίμενα!

Ἄλλὰ, Μεγαλειότατε, ἐστὲς μὰς προσκαλέσας, ἀπάντησον ἐκεῖνοι ἐφαρμισμένοι καὶ τοῦ ἐδεῖσαν μὰ πρόοκλησι τοὺς τὴν ὁποία εἶχαν

λάβει μὲ χρονολογία : 1 Ἀπριλίου.

Ὁ Ἄτοκράτωρ τότε κατάλαβε ὅτι εἶχαν πέσει θύματα Πρωταπριλιάτικῆς φάρσας καὶ θυμημένος διέταξε ἀσπληρὲς ἀνακρίσεις γιὰ ν' ἀνακαλύψῃ τὸ φαρσέο.

Ὁ δράστης ὅμως τοῦ ἀστείου δὲν ἀνεκαλύφθη καὶ ὁ Ναπολεὼν τὸν φροσοῦσε καὶ δὲν κρώσωνε.

***

Ἄλλη μὰς φορὰ πόλιν, παρουσιάστηκε στὸ Ναπολέοντα, κάποιος τοῦ ὁποίου ὁ μόνος λόγος ἦταν νὰ γίνῃ Ἰπουργὸς καὶ ἀρχις νὰ τὸν εὐχαριστῇ γιὰ τὴν ἐπί τῆλους, εὐδόκησε νὰ τὸν κἀν ἴπουργὸν του.

Ποῖος σὰς εἶπε, ἕνα τέτοιο πρᾶγμα; ρώτησε ξαφνιασμένος ὁ Ναπολεὼν.

Ἐλοβα τὴ σχετικὴ πρόοκλησι, Μεγαλειότατε, ἀπάντησον ἐκεῖνος, καὶ τοῦ ἐδεῖσε μὴν ἀπὸ τῆς ψεύτικῆς προσκλήσεως τῆς Πρωταπριλιάς, τὴν ὁποία κάποιος, ποῦ ἤξερε τὸν μεγάλου πόθο του, τοῦ τὴν ἐστειλε γιὰ νὰ ἀστευθῇ μαζὺ του.

Ὁ Ναπολεὼν ἄμα εἶδε τὴν χρονολογίαν τῆς προσκλήσεως κατάλαβε περὶ τίνας ἐπρόκειτο καὶ χαμογελῶντας τοῦ εἶπε :

Ἐ, λοιπόν, μάλιστα, σὲ διορίζω. Θὰ εἶσαι Ἰπουργὸς μου, ὡς τὸ βράδυ, ποῦ βασταῖς τὸ ψέμμα τῆς Πρωταπριλιάς!...

Ο ΜΑΡΤΥΣ

ΑΝΕΜΩΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Μὴν κἀνης τίσιτος ἐν ὄσῳ εἶσαι θυμημένος, γιὰ τὴν ἴδιον σὰν νάνοιξ τὰ πανὰ ἐνὸς πλοίου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θυέλλης.

Εὐριπίδης

Γυρῶστε ἀνυπόμονα τὸ φύλλο καὶ βλέπετε μιά.....τερατιώδη γκαμήλα!...

